

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614208246
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1614208246.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Zuzany Kučerovej, v právnej veci žalobcu: H. M., A.. XX.XX.XXXX, W. M. Č.. XXX, N., zastúpený advokátkou JUDr. Anettou Klestincovou, AK so sídlom Mesačná 5, Bratislava, proti žalovanej: X. Š., A.. XX.XX.XXXX, W. M. XXX/XX, L., o zaplatenie sumy 14.095,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 18. apríla 2017, č. k. 6C/327/2015- 259, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na nové konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom pre uznanie súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.095,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1.020,- eur od 05.08.2011 do zaplatenia, zo sumy 480,- eur od 11.08.2011, zo sumy 1.965,- eur od 20.08.2011 do zaplatenia, zo sumy 320,- eur od 08.09.2011 do zaplatenia, zo sumy 773,- eur od 06.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 90,- eur od 08.11.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 9,0 % ročne zo sumy 960,- eur od 23.12.2011 do zaplatenia, zo sumy 563,- eur od 04.01.2012 do zaplatenia, zo sumy 330,- eur od 05.04.2012 do zaplatenia, zo sumy 100,- eur od 08.04.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1.624,- eur od 30.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 400,- eur od 31.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 1.020,- eur od 01.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 270,- eur od 04.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 535,- eur od 08.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 165,- eur od 09.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 680,- eur od 11.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 1.170,- eur od 25.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 220,- eur od 05.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 150,- eur od 23.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 140,- eur od 28.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 330,- eur od 25.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 620,- eur od 01.07.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 170,- eur od 01.07.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol rozsudkom pre uznanie, nakoľko žalovaná uznala svoj dlh, čo do dôvodu a výšky a zároveň podpísala dohodu o splácaní dlhu, ktoré listiny podpísala u notára. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila tak, že pôžičky, ktoré jej boli poskytnuté uznáva a taktiež súhlasí s dohodou o splácaní dlhu. Súd prvej inštancie vec rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti žalovanej (§ 180 C.s.p.), ktorá sa na nariadené pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila, žiadala rozhodnúť vo veci v jej neprítomnosti. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná uznala uplatnený nárok v uznaní dlhu spísaného dňa 26.11.2014 u notára JUDr. Ivana Lošonského, PhD. v Malackách. Preto súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie postupom podľa § 282, § 285 C.s.p., keďže žalovaná výslovným vyhlásením uznala nárok uplatnený žalobcom v plnom rozsahu a žalobca pre prípad uznania navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p..

3. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná a navrhla napadnutý rozsudok zrušiť. Uviedla, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Za klamstvo považuje, že by žalovaná suma 14.095,- eur mala byť pôžičkou. Neexistuje žiadna zmluva o takejto pôžičke. Išlo o peniaze poskytované do spoločnej domácnosti strán sporu. V čase, keď sa rozišli žalobca „prevrátil“ tieto peniaze na pôžičku. Zároveň sa jej mal začať vyhrážať, že ak sa k nemu nevráti, bude to riešiť súdnou cestou. Od októbra 2014 opätovne začali spolu mať vzťah, pričom ju citovo vydieral, aby podpísala zmier a uznala dlh, ktorý nikdy neexistoval. Po niekoľkých týždňoch, keďže ho mala rada, nato pristúpila, avšak po vzájomnej ústnej dohode, že do zmiernu uvedú splátku 500,- eur mesačne a žalobca jej bude tých 500,- eur každý mesiac dávať a ona mu ich obratom vloží na účet. Nikdy by nesúhlasila so splátkou 500,- eur, nakoľko by si to nemohla dovoliť. Takto to istý čas fungovalo. Zmier a dlh uznala z citového vydierania a z dôvodu, aby mohli spolu žiť v klude. Ich vzťah neskôr ukončila v apríli 2015. Žalobca následne prestal jej dávať tých 500,- eur. Všetko považuje za pomstu z rozchodu ich vzťahu. Žalobca sa jej mal vyhrážať aj pred pojednávaním 14.04.2017 s tým, že podá na ňu trestné oznámenie, a preto súhlasila, aby sa pojednávalo v jej neprítomnosti. Preto by rada na súde vypovedala. Všetky skutkové okolnosti, na ktorých je postavená žaloba, považuje za nepravdivé.

4. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Poukázal na to, že vo veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Žalovaná uznala nárok žalobcu písomne, a to v uznaní dlhu zo dňa 26.11.2014, spísanom u notára, pričom tiež podpísala dohodu o splácaní dlhu a zároveň uznala nárok žalobcu aj voči súdu. Dňa 14.04.2015 totiž zaslala na súd prvej inštancie list zo dňa 07.04.2015, ktorým súhlasila so súdnym zmiernom a všetkým, ako je napísané v návrhu súdneho zmiernu. Z obsahu jednostranného právneho úkonu žalovanej zo dňa 07.04.2014 je nepochybne jasný jej úmysel súdu oznámiť, že uznáva svoj dlh voči žalobcovi. Na konanom pojednávaní žalobca navrhol vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Preto boli splnené všetky podmienky na takéto rozhodnutie. V ďalšom poukázal na to, že žalovaná je notorická klamárka a podvodníčka. Ako dôkaz o poskytnutých pôžičkách doložil súdu ich komunikáciu ako i výpisy z banky o poukázaní platieb pôžičiek žalovanej z jeho strany. Žalovaná na podporu svojich tvrdení nepredložila žiadne dôkazy. Nie žalovaná, ale žalobca je ten, kto bol žalovanou zneužitý a viackrát podvedený, ktorého táto využívala, dlhodobo manipulovala za účelom získania finančných pôžičiek a finančného prospechu, ktorého táto klamala, následne znova a znova podvádza a citovo vydierala, len aby získala výhody z osobného vzťahu, ktorý iba predstierala, a ktorý následne zneužila v súdnom konaní. Za hrubé zavádzanie zo strany žalovanej považuje jej tvrdenie o dohode, podľa ktorej mal žalovanej poskytnúť peniaze na splácanie jej dlhu voči nemu. V uznaní dlhu zo dňa 26.11.2014 žalovaná uznala nielen dlh z pôžičiek vo výške 14.095,- eur, ale zároveň aj dlh z prvej pôžičky vo výške 650,- eur a oba tieto dlhy sa zaviazala uhrádzať vo výške 500,- eur mesačne. Uvedené žalobca súdu preukázal aj na pojednávaní dňa 18.04.2017. Nie je preto pravdou, že by žalovaná ňou uvádzanými a v konaní preukazovanými platbami čokoľvek na dlh vo výške 14.095,- eur uplatňovaný ním v konaní 6C/327/2015 uhradila.

5. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 20.09.2017 označila tvrdenia žalobcu za klamstvo. V tomto podaní podrobne popisovala priebeh ich vzájomného vzťahu. Naďalej zotrvala na tom, že zmier nepodpísala slobodne a bez nátlakov.

6. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 09.11.2017 opätovne zotrval na svojej argumentácii. Mal zato, že rozsudok pre uznanie nároku, vyhlásený súdom prvej inštancie dňa 18.04.2017, je súladný so zákonom, pričom boli splnené všetky zákonné podmienky pre jeho vydanie. Tvrdenia žalovanej považuje za klamstvá a hrubé výmysly. Opätovne zotrval na tom, že žalovaná na preukázanie svojich tvrdení nepredložila jediný relevantný dôkaz. V ďalšom podrobne popisoval priebeh ich vzájomného vzťahu.

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 04.12.2017 zotrvala na svojej pôvodnej argumentácii a teda má za to, že zmier nepodpísala dobrovoľne, slobodne a z vlastnej iniciatívy. Poprela existenciu akéhokoľvek dlhu ako i zmluvy o pôžičke.

8. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok treba zrušiť.

9. Podľa § 356 písm. a/ C.s.p., odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia. Preto sa odvolací súd zameril na to, či v danej veci boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie. Z cit. ustanovenia teda vyplýva, že odvolací súd môže podrobiť odvolaciemu prieskumu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie pre uznanie iba z pohľadu, či boli/ neboli splnené podmienky na jeho vydanie. Podmienky vydania rozsudku pre uznanie Civilný sporový poriadok upravuje v ust. § 282 C.s.p.

10. Odvolací súd poukazuje na to, že rozsudok na základe uznania nároku prichádza do úvahy v prípade, ak kedykoľvek počas konania žalovaný pred súdom uzná nárok uplatnený žalobou, prípadne jeho základ. Uznanie nároku je tak procesným úkonom žalovaného, čo v praxi znamená, že toto uznanie je účinné jedine vtedy, keď sa urobí vo vzťahu k súdu. Ak žalovaný uzná nárok hmotnoprávnym úkonom voči svojmu žalobcovi, berie súd túto skutočnosť do úvahy pri rozhodovaní veci a posúdi ju podľa okolností konkrétneho prípadu, napríklad ako uznanie dlhu či uznanie záväzku. Uznanie nároku voči súdu je možné uskutočniť vo všetkých procesných formách predpísaným zákonom pre podania strán - podstatný bude obsah tohto úkonu. Môže byť nazvaný aj inak, prípadne môže byť v konkrétnom podaní obsiahnutý bez výslovného označenia, že ide o uznanie nároku. K rozsudku na základe uznania nároku môže dôjsť jedine na základe konkrétneho procesného prejavu žalovaného v konaní, a to v ktoromkoľvek štádiu konania až do vyhlásenia meritórneho rozsudku. V týchto prípadoch sa však súčasne vyžaduje návrh na takéto rozhodnutie zo strany žalobcu.

11. V danej veci súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na tom, že žalovaná uznala uplatnený nárok v uznaní dlhu spísaného dňa 26.11.2014 u notára JUDr. Ivana Lošonského v Malackách. Taktiež súhlasila s dohodou o splácaní dlhu. Nakoľko žalobca riadne navrhol rozhodnúť vec rozsudkom pre uznanie, súd prvej inštancie mal zato, že boli splnené všetky podmienky pre takéto rozhodnutie.

12. Odvolací súd nebol na rozdiel od súdu prvej inštancie názoru, že v danej veci boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie. Ako už bolo uvedené, samotné uznanie dlhu žalovanou spísané u notára JUDr. Ivana Lošonského dňa 26.11.2014 nepredstavuje procesný úkon žalovanej uznať nárok uplatnený žalobou (urobený vo vzťahu k súdu), ale ide výlučne o uznanie dlhu v hmotnoprávnej rovine. Z jeho obsahu nevyplýva vyhlásenie žalovanej o tom, že by uznala nárok žalobcu uplatnený podanou žalobou v konaní sp. zn. 6C/327/2015. Predmetné uznanie dlhu zo dňa 26.11.2014 má tak výlučne hmotnoprávny charakter (§ 558 Občianskeho zákonníka), a nie charakter procesnoprávny .

Žalovaná ani v odpore proti platobnému rozkazu nevykonala procesný úkon uznania nároku, keď v ňom sama tvrdí, že nikdy neuzavrela so žalobcom zmluvu o pôžičke, ani si žiadne peniaze od neho nepožičala. Z obsahu podaného odporu teda nemožno uznanie žalovaného nároku žalovanou vyvodiť.

Za uznanie nároku žalovanou potom nemožno považovať ani návrh na schválenie súdneho zmiernu, nakoľko tento nezaslala súdu žalovaná, ale žalobca. Uvedené rovnako platí aj o dohode o splácaní dlhu zo dňa 26.11.2014 (ktorej uzavretie nadväzovalo na uznanie dlhu z toho istého dňa), ktorá rovnako nebola súdu zaslaná žalovanou (a teda nemohlo ísť o procesný úkon uznania nároku žalovanou), pričom navyše ani z obsahu tejto dohody (ani zo zmiernu) nevyplýva, že by žalovaná aj procesne uznala nárok žalobcu uplatňovaný v konaní sp. zn. 6C/327/2015. Táto dohoda má potom rovnako iba hmotnoprávny charakter. Navyše sa v nej priamo uvádza, že medzi stranami sporu bude na základe tejto dohody uzavretý súdny zmier (a teda nie, že žalovaná pred súdom jednostranne uznaná žalovaný nárok).

Procesný úkon uznania žalovaného nároku potom nepredstavovalo ani vyjadrenie žalovanej zo dňa 07.04.2015, nakoľko v ňom žalovaná súhlasila iba s uzavretím navrhovaného súdneho zmiernu, ktorý však vychádzal z toho, že žalovaná bude môcť dlh splácať v mesačných splátkach po 500,- eur. Výrok napadnutého rozsudku však neodzrkadľuje takto predložený obsah navrhnutého súdneho zmiernu, nakoľko neumožňuje žalovanej splácať dlh v splátkach. Z obsahu podania žalovanej zo dňa 07.04.2015 tak možno vyvodiť iba vôľu uzavrieť súdny zmier (nie uznať nárok žalobcu) za predpokladu možnosti uhradenia dlhu v splátkach. Odvolací súd tak bol názoru, že žalovaná doposiaľ nevykonala voči súdu

žiaden taký procesný úkon, ktorý by podľa svojho obsahu bolo možné vyhodnotiť ako uznanie nároku žalobcu. Žalovaná teda žiadnym svojim procesným úkonom vykonaným voči súdu v konaní sp. zn. 6C/327/2015 jednoznačne neprejavila vôľu uznať nárok žalobcu uplatnený žalobou (takýmto úkonom nie je súhlas s uzavretím súdneho zmiernu, ktorý má navyše charakter dohody dvoch sporových strán (pričom jeho podmienkou bolo i splácanie dlhu v splátkach) a nie charakter jednostranného procesného úkonu uznania nároku).

13. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. a/ C.s.p., nakoľko nemal za preukázané splnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre uznanie podľa § 282 C.s.p. a vec mu vrátil podľa § 391 ods. 1 C.s.p. na nové konanie a rozhodnutie. Odvolací súd (vzhľadom na absenciu odôvodnenia napadnutého rozsudku) nemohol v ďalšom napadnutý rozsudok podrobiť ďalšiemu vecnému prieskumu, keďže predmetom odvolacieho konania bolo iba preskúmanie existencie podmienok pre vydanie rozsudku pre uznanie. Preto bude úlohou súdu prvej inštancie nanovo vec prejednať a rozhodnúť o uplatnenom nároku žalobcu s prihliadnutím na existenciu hmotnoprávneho úkonu uznania dlhu (§ 558 Občianskeho zákonníka), avšak súčasne bude potrebné sa vysporiadať aj s argumentáciou žalovanej, že toto uznanie dlhu, ako i dohoda o splácaní dlhu nebola uzavretá vážne a slobodne.

14. O nároku na náhradu trov prvoinštančného ako i tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).